

ബഥനിയുടെ
മാർ ഈവാനിയോസ്

ബഥനിയുടെ
മാർ ഈവാനിയോസ്

ഡോ. ലൂയിസ് മൂലവിട്ടിൽ ഒ. ഐ. സി.

ബഥനി പബ്ലിക് ലൈബ്രറി (B. P. No. 15),
ബഥനി ആശ്രമം, തിരുവല്ല-689101.

BETHANYUDE MAR IVANIOS

Published in December 1982

Printed at: Bethany Press, Kottayam-10,

Available at: Bethany Book Centre
Tirumoolapuram
Tiruvalla-689101

Copy right to the Author

Price: Rs. 3

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കൃതികൾ

- 1 യാക്കോബിന്റെ അന്നാഹൂറാ (1976)
- 2 പൗരസ്ത്യ സഭാ പിതാക്കന്മാർ (Ed. 1980)
- 3 കൂദാശകൾ മലങ്കരസഭയിൽ (Ed. 1980)
- 4 ബഥനിയുടെ മാർ ഇവാാനിയോസ" (1982)
- 5 The Spirituality of Mar Ivanios (1977)
- 6 The Spiritual Heritage of the Malankara Church (1982)

ബഥനി സമൂഹസ്ഥാപകനും
സഭൈക്യപ്രവാചകനുമായ
മാർ ഈവാനിയോസ് പി
താവിന്റെ ജന്മശതാബ്ദിയോ
ടനുബന്ധിച്ചു ബഥനീമക്കൾ
സമർപ്പിക്കുന്ന ഉപഹാരം.

MALANKARA
LIBRARY

(1882—1982)

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം	11
മാർ ഇഴുവാനിയോസഃ:	
ജനനം-ചിദ്യാഭ്യാസം	13
എം. എ. ബിരുദം	14
പ്രിൻസിപ്പൽ	14
പ്രൊഫസർ	16
ആശ്രമ സ്ഥാപകൻ	16
ബഥനി	20
ജീവിതരീതി	21
ബഥനി മെത്രാൻ	23
സന്യാസിനി സമൂഹം	26
തൃതിയാശ്രമം	27
മെത്രാപ്പോലീത്താ	28
പുനരെകയാ	29
സന്യാസദർശനം:	
ആദ്ധ്യാത്മീകത	32
പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യൻ	34
പ്രവർത്തനപാതയിൽ	38
പ്രാർത്ഥനയും പ്രവർത്തനവും	40
ഭാരതീയാഭിമുഖ്യം	41
സ്മരണീയദിനങ്ങൾ	43

ആമുഖം

മാനവചരിത്രത്തിന്റെ ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും സമകാലിക ലോകത്തിന്റെ ചൈതന്യത്തെ സ്വജീവിതത്തിലും ജീവിതലക്ഷ്യത്തിലും സമാഹരിച്ച മഹാനുഭവന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. റോമൻയുഗത്തിന്റെ സായാഹ്നവേളയിൽ സിസറോയെപ്പോലുള്ള പ്രഭാഷണചതുരന്മാരേയും മദ്ധ്യയുഗങ്ങളിൽ റിച്ചാർഡിനേയും റോളൻഡിനേയും പോലുള്ള രാജാക്കന്മാരേയും യുദ്ധവീരന്മാരേയും നമുക്കു കണ്ടുമുട്ടാം. നവോത്ഥാന കാലഘട്ടത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കുന്ന കൊളമ്പസിനേയും ഇറാസ്സസിനേയും പോലുള്ള ധീരസാഹസികന്മാരേയും മനുഷ്യകഥാനഗായികളേയും നമുക്കു പരിചയമുണ്ട്. ആദ്യമായി ചന്ദ്രനിൽ കാലുകുത്തിയ നീൽ ആംസ്‌ട്രോംഗിനേയും എഡപിൻ ആൽഡ്രിനേയും പോലുള്ള ബഹിരാകാശ സഞ്ചാരികളും ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിന്റെ വക്താക്കളാണ്.

ചരിത്രത്തിന്റെ ഈ പ്രത്യേക കാലയളവുകളിലെല്ലാം ജീവിതത്തിലൂടെ പുണ്യപരിമളം പരത്തിയ സിദ്ധന്മാർ സഭാതലത്തിലും വിടന്ന് ട്ടുണ്ട്. സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നൊളിച്ചോടാതെ, അവർ ആ കാലത്തിന്റെ ഉത്തമാംശത്തെ സ്വാംശീകരിക്കുകയും സമൂഹത്തെ മാറ്റാതിന്നു വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു. സമൂഹത്തിന്റെ കാലാവസ്ഥ ഏതുമാകട്ടെ, ക്രൈസ്തവ വിശുദ്ധിയുടെ പുണ്യപുഷ്പം എക്കാലത്തും വിടരമെന്നുള്ളതിന്റെ സജീവസാക്ഷ്യമാണ് ആ മഹത് ജീവിതങ്ങൾ. പ്രഭാഷണശാലയിൽനിന്ന് ഒരു ആഗസ്റ്റീനോസും ബസ്സേലിയോസും സംജാതരായി. പ്രഭുതലത്തിന്റെ മാസൂരതലത്തിൽനിന്ന് ഫ്രാൻസിലെ

ലൂയിസും, നവോത്ഥാനത്തിന്റെ വീണ്ടധ്വനി ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടു് തോമസ് മൂറും ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറും കടന്നുവന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഓരോ കാലഘട്ടത്തിൽനിന്നും അതതിന്റെ തനിമയാൻ വിശുദ്ധ മാതൃകകൾ നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും.

നമ്മുടെ ഈ നൂറ്റാണ്ടിലും 'പുണ്യവും പഠിപ്പും' ഒരു പോലെ സമ്മേളിച്ച ഒരു വ്യക്തി ജനം എടുത്തിട്ടുണ്ടു്: മാഞ്ചാസ്റ്റർ ഹായുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ പിറന്ന അദ്ദേഹം പ്രഭാഷണകലയിൽ ആഗസ്റ്റീനോസിനേയും ബസ്സേലിയോസിനേയും അതിജീവിച്ചു. ആയിരക്കണക്കിനു് ആളുകളെ നേടി ദൈവരാജ്യം ഭൂമിയിൽ പരത്തിയ ആ മഹാനുഭാവൻ ഫ്രാൻസിലെ ലൂയിസിനെ പോലും പിന്നിലാക്കി. ഭാരതത്തിന്റെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീവ്രഭാഹം ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെതിനേക്കാൾ ഒട്ടും കുറഞ്ഞതായിരുന്നില്ല. പതിനൊന്നു വർഷക്കാലം പെരുന്നാടൻ വനാന്തരങ്ങളിൽ സനാതനസത്യത്തെ തേടി അനുഭിന്നം ധ്യാനനിമഗ്നനായി തപോധന്യമായ ജീവിതം നയിച്ച ഒരു സന്യാസിയായിരുന്നു ആ പുണ്യദേഹം. 'ഭാരതന്യൂമാൻ' എന്ന് പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച അദ്ദേഹമാണു് ഭാരതത്തിലെ പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിനു ബീജാവാപം ചെയ്ത മാർ ഈവാനിയോസു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മശതാബ്ദിയാണു് ഈ കാലയളവ് നാം സാഹോഷം കൊണ്ടാടുന്നതു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ബഹുനീ മക്കൾക്കു അതിയായ താല്പര്യമുണ്ടു്. ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ജീവിതവും ആദ്ധ്യാത്മീകതയും ബഹുനീ മക്കൾക്കും മലങ്കരസഭയ്ക്കും മാതൃകയും പ്രചോതനവും ആയിരിക്കട്ടെ.

തിരുവല്ലാ

2-12-82 ഡോ. ലൂയിസ് മൂലവീട്ടിൽ, ഒ. ഐ. സി.

ബഥനിയുടെ മാർ ഇഴവാനിയോസ്

ബഥനി സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകനും പുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവുമായ മാർ ഇഴവാനിയോസിന്റെ ജനനം കൊണ്ടനുഗ്രഹീതമായ നാടാണ് മദ്ധ്യകേരളത്തിലെ മാവേലിക്കര. അവിടെ പുരാതനവും സുപ്രസിദ്ധവുമായ പണിക്കര കുടുംബത്തിൽ തോമ്മാപണിക്കരുടേയും അന്നമ്മയുടേയും കടിഞ്ഞൂൽ പുത്രനായി 1882 സെപ്റ്റംബർ 21-ാം തീയതി അദ്ദേഹം ജാതനായി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അതായത് ഒക്ടോബർ 4-ാം തീയതി, അടുത്തുള്ള പുതിയകാവ് യാക്കോബായ പള്ളിയിൽവെച്ച് പിതൃസഹോദരനായ പണിക്കരവീട്ടിൽ തര്യത്സ്റ്ററിയപ്പണിക്കർക്കത്തനാർ ശിശുവിന് ജ്ഞാനസ്നാനവും വിശുദ്ധ മൂറോനഭിഷേകവും നല്കി. കുട്ടിയ്ക്ക് മാമ്മോദീസായിലിട്ട പേർ ഗീവറുഗീസ് എന്നായിരുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസം

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം മാവേലിക്കരയിൽ തന്നെ പുത്തിയാക്കിയശേഷം, കോട്ടയത്ത് പഴയ സെമ്മിനരിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് മാർ ഡയണീഷ്യസ് സ്കൂളിൽ ഗീവറുഗീസ് ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചു. പ്രശംസാർഹമായ ബുദ്ധിശക്തിയും അനുസരണശീലവും കൂടി

കാലഘട്ടങ്ങളിലെ അദ്ദേഹത്തിൽ വിളങ്ങിയിരുന്നു. പരസ്പരം ഹൃദയപൂർവ്വതയിലും ഗീവർഗീസ് മുൻപന്തിയിൽതന്നെ നിന്നു. 'പൈതൽ വളർന്നു, ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടു, ജ്ഞാനംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു; ദൈവകൃപയും അവന്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു' എന്ന് യേശുവിനെപ്പറ്റി വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഗീവർഗീസിലും നിറവേറികൊണ്ടിരുന്നു. സ്വഭാവത്തിലും പഠനത്തിലും, എല്ലാത്തിലുമുപരി ദൈവസംസർത്തിലും ഗീവർഗീസ് അനുഭവം വളർന്നുവന്നു.

എം. എ. ബിരുദം

ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ പൂർത്തിയാക്കിയ ഗീവർഗീസിന് പുലിക്കോട്ടു മാർ ദീവനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത 1900 ജനുവരി 9-ാം തീയതി പുത്തൻകാവ് പള്ളിയിൽവെച്ചു് ശെമ്മാശുപട്ടം നല്കി. തുടർന്നു പഴയ സെമ്മിനരിയിൽ, താമസിച്ചുകൊണ്ടു് സി. എം. എസ്. കോളേജിൽനിന്നു് എഫ്. എ. പരീക്ഷ പാസായി. അതിനുശേഷം മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽനിന്നും ബി. എ., എം. എ. ബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു. യാക്കോബായ സമുദായത്തിലെ വൈദികരിൽ ആദ്യമായി എം. എ. ബിരുദം സമ്പാദിച്ചതു് ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശനായിരുന്നു.

പ്രിൻസിപ്പൽ

പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ ബിരുദം സമ്പാദിച്ചു് മടങ്ങിയെത്തിയ ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശനെ 1908 ജ

നവരിയിൽ കോട്ടയത്തെ എം. ഡി. ഹൈസ്കൂളിൽ പ്രിൻസിപ്പലായി നിയമിച്ചു. ഏതാനും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശെമ്മാശനെ വൈദികനായി അഭിഷേകം ചെയ്യണമെന്നു സഭാധികാരികൾ തീരുമാനിക്കുകയും, 1908 ആഗസ്റ്റ് 15-ാംതീയതി പരുമല സെമ്മിനരിയിൽവെച്ച് വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസു മെത്രാൻ വൈദികപട്ടം നല്കുകയും ചെയ്തു. ഗീവർഗീസു ശെമ്മാശനായിരിക്കുമ്പോഴും വൈദികനായ ശേഷവും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിശ്വാസത്തിലേക്ക് സഭാംഗങ്ങൾ വഴുതിപ്പോകാതിരിപ്പനായി മലങ്കരയിലുള്ള പല ഇടവകകളിലും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ച് പ്രസംഗയോഗങ്ങൾ നടത്തി ജനങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുപോന്നു. വൈദികനായതിനുശേഷം ഗീവർഗീസു അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് 'എം. എ. അച്ചൻ' എന്ന പേരിലാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉയന്ന ചിന്തയും ആഴമുള്ള ആദ്ധ്യാത്മീകതയും സ്വമെത്രാനേയും വിശ്വാസികളേയും ഒരുപോലെ ആകർഷിച്ചു.

പ്രിൻസിപ്പലായി ഔദ്യോഗിക ജീവിതം ആരംഭിച്ച എം. എ. അച്ചൻ സ്വസമുദായത്തിന്റെ അഭ്യന്തരവേണ്ടി വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ വലം കൈയായി പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നു. 1911-ൽ അബ്ദുള്ള പാത്രിയർ ക്ലീസ് മുടക്കുകയും സമുദായത്തിൽ വലിയ വിപ്ലവവും കലഹവും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ എം. എ. അച്ചനാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താസ്കൂട്ടം താങ്ങും തണലുമായി ധീരതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇത്ര ഭയങ്കരമായ വിപത്തിൽനിന്നും സമുദായത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു മാ

ക്രമമായിരുന്നു മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാസിംഹാസന സ്ഥാപനം. അതു മുഖേന ഓൺഡോക്സ് സഭ കേരളത്തിൽ ഉറച്ചു.

പ്രഫസർ

ഹൈസ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പലായി ജോലി നോക്കുമ്പോഴാണ് എം. എ. അച്ചൻ സെറാനൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പ്രഫസറായി ക്ഷണമുണ്ടായത്. സെറാനൂരിലേക്കു പോകുന്നതിനു് മാർ ഡയനീഷ്യസിന്റെ അനുവാദം കിട്ടിയപ്പോൾ, പ്രിൻസിപ്പൽസ്ഥാനം രാജിവെച്ച് അവിടേക്കു പോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യവും പ്രസംഗചാതുരിയും അദ്ധ്യാപന സാമർത്ഥ്യവും പ്രവർത്തന വൈദഗ്ദ്ധ്യവും വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും അദ്ധ്യാപകരുടേയും മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്കു കാരണമായി.

ആശ്രമ സ്ഥാപകൻ

യാക്കോബായ സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മീക നവോത്ഥാനത്തിനു് സ്വീകരിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി കഥാപുരുഷൻ ആ കാലമെല്ലാം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. സ്വസമുദായത്തിന്റെയും അംഗങ്ങളുടേയും ഉന്നതിയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടതിനെപ്പറ്റി ദൈവതിരുമനസ്സ് എന്താണെന്നു് അറിയുന്നതിനു് അദ്ദേഹം നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. തന്നോടൊപ്പം കോട്ടയത്തുനിന്നും വന്ന വൈദികർ, ശെമ്മാശനാർ, അൽമായ യുവാക്കൾ, എന്നിവരുമായി മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ദീർഘസംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുക പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥനയുടേയും ചിന്തയുടേയും

ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിൽ ഉളവായ പ്രഥമ ആശയം ഒരു മിഷനറി സമൂഹം സ്ഥാപിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. അതു വഴി സ്വജനങ്ങൾക്കും സമുദായത്തിനും ധാരാളം നന്മകൾ കൈവരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു കരുതി. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ആശയത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് തുടർന്ന് ചിന്തിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി ഒരു സന്യാസി സമൂഹമാണ് ആവശ്യമെന്ന ആശയത്തിലേക്ക് എം. എ. അച്ചൻ എത്തിച്ചേർന്നു. പ്രസ്തുത ആശയത്തിലേക്ക് തന്നെ നയിച്ച ദൈവിക പ്രചോദനത്തെപ്പറ്റി 'ഗിരിദീപ'ത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

'മിഷനറി സമൂഹംകൊണ്ട് പരിപൂർണ്ണമായ ആശയ്ക്കു മാർഗ്ഗമുണ്ടോ എന്നു പര്യായോചിക്കുകയാൽ അവിടേയും മതിയായ ഉറപ്പുകിട്ടാതെ നമ്മുടെ മനസ്സു പിന്നെയും ഉഴറുവാൻ തുടങ്ങി. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മെത്തന്നെ മുഴുവനായി നാം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാൽ അവിടുന്ന് ഏതൊരു തരത്തിലാണു അവിടുത്തെ ഇംഗിതം വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നു നോക്കിയിരിക്കുകയേ നമുക്കാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും സർവ്വപ്രധാനമായി വിശുദ്ധ കുർബാനയിലും നാം ഈ വിഷയത്തിനു പ്രാമുഖ്യം നല്കി. ദൈവഹിതം എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും അതിനായി സ്വരാജ്യത്തേയോ സ്വജനങ്ങളേയോ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നാൽപോലും അവയ്ക്കൊക്കെ സന്നദ്ധനായി, സുവിശേഷപ്രചരണാർത്ഥം വരാവുന്ന ക്ലേശങ്ങളെല്ലാം അവഗണിച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ജീവിപ്പാൻ നമ്മെയും ശിഷ്യന്മാരെയും പ്രാപ്തരാക്കണമേ എന്നായിരുന്നു നാം അപേക്ഷിച്ചുവന്നത്.

ഈ നിലയിൽ പിന്നേയും മാസങ്ങൾ കടന്നു കഴിഞ്ഞുപോയി. ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ കളിമണ്ണി നെയ്യെന്നപോലെ കഴച്ചുവെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിനു ആദർശമാകുന്ന ആകൃതിയും ആശയമാകുന്ന ഭംഗിയും ക്രമേണ ഉണ്ടായിവരുന്നില്ലയോ എന്നു നമുക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ....ദൈവസേവനത്തേക്കാൾ ആത്യന്തമല്ലയോ ദൈവസമ്പാദനമെന്നു നമുക്കു തോന്നി. ...ദൈവസമ്പാദനത്തേക്കാൾ മഹത്തരമായ മറ്റൊന്നും ചിന്തകളുടെ സങ്കേതമാകുന്ന ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതല്ലെന്നും ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ വിശ്രമമെന്നെ പ്രയാണംചെയ്യുന്നവർക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. വിശ്വാസത്തിൽ മനുഷ്യൻ ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെടണം. ദൈവികമായ ശരണത്തിൽ മാത്രമേ അവൻ അവലംബിക്കപ്പെടുവാനും പാടുള്ളൂ. ദൈവസ്നേഹമല്ലാതെ മറ്റൊരു ചൈതന്യവുമവനുണ്ടായിരുന്നുകൂടാ. ഈ മനസ്ഥിതിയിലെത്തുന്നവന്റെ ഓർമ്മശീ ത്യാഗമായിരിക്കും. ത്യാഗംകൊണ്ടല്ലാതെ അനന്യസാധാരണമായ ദൈവസാമീപ്യം ലഭിക്കാവതല്ല. ദൈവവുമായി വളരെയടുത്തു നില്ക്കണമെന്നുള്ളവൻ സകലത്തിലും യേശുക്രിസ്തുവിനെയെത്തന്നെ അനുസരിച്ചു മതിയാകയുള്ളൂ. ഗോശുൽത്താമലമേൽ കാണപ്പെടുന്ന സ്വയംപരിത്യോഗത്തിന്റെ അതുരസ്സുകമായ മാതൃക അവന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രതിഫലിക്കപ്പെടണം. സ്വകൃഷ്ണത്തെത്തന്നെല്ലാ സ്വരാജ്യത്തെത്തന്നെല്ല ലോകത്തെത്തന്നെ അവൻ ഉപേക്ഷിക്കണം. അവനെപ്പോലും പരിത്യജിക്കണം.....സന്യാസപദം പ്രാപിക്കുന്ന ഒരാളാൽ ഇവയൊക്കെ സാധിക്കാവുന്നതാണ്. പരിത്യോഗ

തെ അതിന്റെ അക്ഷരകപ്രാരവും അഭ്യന്തരമായും ബാഹ്യമായും നിവർത്തിക്കുവാൻ അയാൾക്കു മാത്രമേ കഴിവുണ്ടാകയുള്ളൂ. ഒരു സന്യാസിക്കു് ധനം, ബഹുമതി, പൊതുജനസമ്മതം എന്നീപദങ്ങൾ അപമാനം, ദാരിദ്ര്യം, ദുഷ്കീർത്തി എന്നിവയുടെ പര്യായങ്ങൾ മാത്രമത്രെ. ലോകദൃഷ്ടിയിൽ ബുദ്ധിഹീനനും ഭ്രാന്തനുമായിത്തീരുമ്പോൾ ഒരു സന്യാസീപരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു.....മരിക്കുവാനും ജീവിക്കുവാനും സന്നദ്ധരായവർക്കു ത്യാഗവും ദാരിദ്ര്യവും കണ്യാദരണങ്ങളത്രെ. സ്വയമേവ തങ്ങളെത്തന്നെ ദൈവത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സന്യാസികളടങ്ങിയ ഒരു സമൂഹം തന്നെയാണു വേണ്ടതെന്നും, ദൈവതിരുവിഷ്ണു അതാണെന്നും, അതിനാൽ അതാണു് ജീവിതാദർശമായിരിക്കേണ്ടതെന്നും, അതിനായിട്ടുവേണം ശിഷ്യായുസ്സിനെ വിനിയോഗിച്ചാണെന്നും നാം ദൈവകൃപയെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചു.’

തന്റെ ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമങ്ങളായിരുന്നു പിന്നീടു് അദ്ദേഹം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതു്. ഒരു ആശ്രമസ്ഥാപനത്തിനു് അവശ്യം വേണ്ടതായ പരിചയവും പരിജ്ഞാനവും സമ്പാദിക്കുകയെന്നുള്ളതായി അടുത്തപടി. അതിനായി വടക്കേ ഇന്ത്യയിലുള്ള പല സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും അതോടൊപ്പം സന്യാസജീവിതത്തെയും നിയമങ്ങളേയും കുറിച്ചു പ്രതിപാതിക്കുന്ന നിരവധി പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങി പഠനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറിന്റെ ‘ശാന്തിനികേത’നവും മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ‘സബർമതി’യും കഥാപു

രഷന്റെ സന്ദർശനസ്ഥലങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള സകലകാര്യങ്ങളും പൂർത്തിയായപ്പോൾ എം. എ. അച്ചൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രൊഫസർ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു പെരുനാട് വനത്തിൽ തന്റെ അനുയായികളോടൊപ്പം 1919 ആഗസ്റ്റ് മാസം 15-ാം തീയതി ആശ്രമജീവിതം ആരംഭിച്ചു. ഏതാനും മാസത്തെ കർഷമായ സന്യാസപരിശീലനത്തിനു ശേഷം 1920 പെന്തിക്കസ്റ്റി ദിവസം വിശുദ്ധ കുർബാനസമയത്തു ഏതാനോ സിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി ഗീവറുഗീസ് കസ്റ്റീശാ സന്യാസപ്രതിഷ്ഠ നടത്തി. ആഷ്ടഭാരത സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടു വേഷം, ആഹാരം, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവയിലെല്ലാം തനി ഭാരതീയരീതി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സന്യാസിജീവിതത്തിനാണ് അദ്ദേഹം രൂപം കൊടുത്തത്.

‘ബഥനി’

പുതുതായി രൂപംകൊണ്ട ആശ്രമത്തിനു ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതും അതിന്റെ ആദർശങ്ങളെ പ്രദേശ്യോതിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു പേരു നല്ലുണമെന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു ആബോ ഗീവറുഗീസ് വേദപുസ്തകമെടുത്തു തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ ആദ്യമായി കണ്ടതു ‘ബഥനി’ എന്ന പദമായിരുന്നു. ദൈവേഷ്യമനുസരിച്ചു ആശ്രമത്തിനുപററിയ നാമം അതുതന്നെ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ബഥനിയിലെ വിശുദ്ധരായ മാർത്താ, മറിയം, ലാസർ എന്നിവരെ ആശ്രമജീവിതത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന

പ്രതികങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോദ്ധ്യമായി. മൂശിഹായെ സകലത്തിലും അനുകരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് ആശ്രമസ്തരുടെ കടമയെന്നു തെളിയിക്കുമാറു, ആശ്രമഗങ്ങളടങ്ങിയ സമൂഹത്തിന് 'മൂശിഹാനുകരണ സമൂഹം (Imitation of Christ) എന്നും പേരിട്ടു.

വേഷം, ജീവിതരീതി

ഭാരതീയ സന്യാസികളെ അനുകരിച്ചു കാവ്ചിതരായിത്തീർന്നുവെച്ചു വേഷമാണു ആശ്രമസ്ഥാപകൻ സ്വീകരിച്ചത്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ജീവന്നാസിയോസിന് അദ്ദേഹം അയച്ച എഴുത്തിലെ പ്രസക്തഭാഗം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു: '... പുറജാതികളുടെ ഇടയ്ക്കു ദൈവവേലയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടുന്നതിനു ദയറായക്കാരായി തീരണമെന്നും അതിനുവേണ്ടു വേലകളും ഒരുകുറുമാണു ബഥനിയിൽ നടക്കേണ്ടതെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്ന എനിക്കും മട്ടയ്ക്കൽ ശെമ്മാശനും അതിനു തക്ക ഏതെങ്കിലും വേഷവുംകൂടി കല്പിച്ചുതന്നാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അപേക്ഷയുണ്ടു്. ബഥനിയിൽ സ്ഥിരജോലിയ്ക്കായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഒരാളു കല്പിച്ചു നിയമിക്കുന്ന സമയം മുതൽക്കതന്നെ അതിനു തക്കതായ ഒരു വേഷവുംകൂടി കല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു പല ഗുണവും ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്. ഇന്നു കാര്യത്തിനായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു ബോധം ഞങ്ങളിലും ഞങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരിലും നിലനില്ക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകമായ ഒരു വേഷം നല്ലതാണു്. ഇൻഡ്യയിൽ ഏതു ഭാഗത്തും വേരുന്ന വേഷമായിരിക്കണം.

ഈ നാടിനു് ചേരുന്നതായിരിക്കണം. പരദേശികളുടേതെന്നു ആരും കുററം പറയാതിരിക്കണം. എത്രയും ചിലവു കുറഞ്ഞതായിരിക്കണം. രണ്ടു കുപ്പായങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുവതെന്നു് ശ്ലീഹന്മാർക്കു് കത്താവു കൊടുത്ത കല്ലുന അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു് ഇൻഡ്യയിൽ എവിടേയും ദൈവവേലയ്ക്കായി പോകുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കണം. ദൈവവേലക്കാരുടെ വേഷമാണെന്നു ഹിന്ദുക്കൾ, ബുദ്ധമതക്കാർ, മുഹമ്മദീയർ മുതലായ ഏവരും മുൻവിധികൂടാതെ വകവെക്കുന്നതായിരിക്കണം. ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിലെ ക്രിസ്തീയ വകുപ്പുകളിൽ ആർക്കും ഇല്ലാത്തതായിരിക്കണം. വേഷം കാണുമ്പോൾതന്നെ ഇതരന്മാർക്കു വെറുപ്പു തോന്നാതെ അവർ നമ്മുടെ വചനം കേൾക്കുന്നതിനായി അടുത്തു വരത്തക്കതായിരിക്കണം. ഈ നിലയിൽ ഒരു വേഷമായിരുന്നാൽ കൊള്ളാം. വളരെ നാളായി ഞങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും ആലോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു വേഷം നല്ലതായി തോന്നുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ അച്ചന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കറുത്ത കുപ്പായത്തിന്റെ വെട്ടുപോലെ വെട്ടി വെള്ളത്തുണികൊണ്ടു തയ്ച്ചതും കാവി മുക്കിയതുമായ കുപ്പായവും ആ നിറത്തിൽ തന്നെയുള്ള ഇടക്കെട്ടുമാണു്. ഗൃതിയോ നിർബന്ധമോ ഒട്ടും ഇല്ല. ഇൻഡ്യയുടെ ആകെയുള്ള സ്ഥിതി ആലോചിച്ചിട്ടു് ഇതു നല്ലതാണെന്നു തിരുമനസ്സിലേക്കു അടുത്ത അഞ്ചാറു മാസത്തിനകം തോന്നുന്നപക്ഷം മതി. ഭാരതസംസ്കാരത്തിനു അനുയോജ്യമായ കാവിവസ്ത്രം ഹൈന്ദവരുടെയിടയിൽ മീഷ്യൻ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിനു് കൂടുതൽ സഹായകരമാകുമെന്നു ചിന്തയാണു് അദ്ദേഹത്തെ ഇതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നു് എടുത്തു പറയേണ്ട കാര്യമില്ലല്ലോ.

ബഥനിയിലെ ജീവിതം വളരെ ലളിതവും സന്യാസാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലധിഷ്ഠിതവുമായിരുന്നു. കൃത്യസമയങ്ങളിലുള്ള പ്രാർത്ഥന, ധ്യാനം, വി. കുർബാന, ആത്മശോധന, ജോലി, മൗനാനുഷ്ഠാനം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം അദ്ദേഹവും അനുയായികളും വിശ്വസ്തതയോടെ പാലിച്ചിരുന്നു. ഇൻഡ്യൻ സന്യാസികളെ അനുകരിച്ച് ഭക്ഷണം സന്യാസികൾ മാത്രമായിരുന്നു. വിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസിന്റെ സന്യാസ നിയമങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയും ഇൻഡ്യൻ സന്യാസാചാരങ്ങളുടെ ചുവടുപിടിച്ചുമാണ് ആബോ ബഥനി സന്യാസ നിയമങ്ങൾക്കു രൂപം കൊടുത്തത്. ഫാദർ. പി. റി. ഗീവറുഗീസും കൂട്ടരും പതിനൊന്നു വയ്ക്കം പെരുന്നാട്ട് ബഥനിയ്ക്കും തിരുമൂലപ്പുരം ബഥനിയ്ക്കുമായി സന്യാസ ശിക്ഷാ ക്രമമനുസരിച്ച് ജീവിച്ചു.

ബഥനിമെത്രാൻ

1925 ജനുവരി 28-ാം തീയതി തിരുമൂലപ്പുരം യാക്കോബായ പള്ളിയിൽ വെച്ച് ആബോ ഗീവറുഗീസ് നിരണം ഭദ്രാസനത്തിലെ മെത്രാനായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ മുമ്പാകെ മഹൽപ്രതം (Solemn Vows) ചെയ്ത റംബാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. തുടർന്ന് 1925 മേയ് ഒന്നാം തീയതി നിരണം പള്ളിയിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനായി. മാർ ഇഴുവാനിയോസ് എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച നാമം. മെത്രാൻ സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്യാസജീവിതത്തിനു ഒരുവിധത്തിലും തടസമായിരുന്നില്ല.

തന്നെ അനുമാദിക്കുന്നതിനായി, മെത്രാപ്പോലീത്താ കമ്മീഷണറുടെ കൂടെയ്ക്ക് സഹായത്തിൽ ഓർ ഇൻഫാൻറിനോട് ചേർന്നു പ്രസംഗത്തിൽനിന്നും മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യം വ്യക്തമാക്കണം: "...എനിക്ക് എട്ടോ, പത്തോ വയസ്സു പ്രായമുള്ള കാലത്തു സന്യാസനിഷ്ഠയോടുകൂടി ജീവിതം നയിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം എന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു". അന്നുമുതൽ പല അവസ്ഥാഭേദങ്ങളിൽകൂടെ കടന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ ഈ സ്ഥാനത്തെത്തുവാൻ സംഗതിയായി. എന്റെ ജീവിതാദർശമായി ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ അന്തർലീനമായി കടന്നിട്ടുള്ള പ്രധാന കാര്യം സന്യാസജീവിതത്തിൽകൂടി പൂർണ്ണപൂർണ്ണത സമ്പാദിപ്പാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. സമുദായസംബന്ധമായി അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ വിപ്ലവങ്ങളും കഴപ്പങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു ഏറ്റെടുക്കുന്ന പ്രവർത്തികളോടുകൂടിയ കാലങ്ങളിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ സന്യാസാദർശം എന്റെ അന്തരംഗത്തിൽ സുപ്രതിഷ്ഠയായി എന്നെ അതിലേക്കു ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ആഗ്രഹത്തെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രായോഗികമാക്കി ചെയ്യുന്നതിനും വേണ്ട അവസരം ലഭിച്ചതു കോട്ടയം എം. ഡി. സെമ്മിനരി "വിട്ട്" സെറാംപൂരിൽ പോയി താമസിക്കുന്നതിനിടയാക്കിയപ്പോൾ ആയിരുന്നു. അവിടെവെച്ച് എന്റെ ശിഷ്യന്മാരും സ്നേഹിതന്മാരായ ചില യുവാക്കൾ എന്നെപ്പോലെ സന്യാസജീവിതത്തിനായി വിളിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യം വരുമെന്നും ഞങ്ങളെല്ലാവരും ചേർന്നുള്ള ഒരു ആശ്രമം ഉണ്ടാകുന്നതു ഞങ്ങളുടെ ആത്മീകാഭിപ്രായങ്ങൾ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർക്കു പ്രത്യേകം വരുന്നതിനും ഉപാധി

തമയ് മാറ്റമായിരിക്കുമെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണു് ബഥനി ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഉദ്യമിക്കുന്നതിനു് സംഗതിനായതു്.....

ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പാ രാജഷിതപമുള്ള ദേഹമല്ല. പൂർവ്കാലത്തു ക്രിസ്തീയസഭയിൽ വനാന്തരങ്ങളിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു് ദാരിദ്ര്യം ധനമായി അവലംബിച്ചിരുന്ന സന്യാസിശ്രേഷ്ഠനായ പിതാക്കന്മാരുടെ പിന്നടിയിൽ നടപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാളാണു് ബഥനി മെത്രാൻ. ഈ ഹൈന്ദവഭൂമിയിൽ രാജഷിമാരെകൂടാതെ വാനപ്രസ്ഥനായ മഹഷിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ. പൂർവ്വീകസഭയിൽ വനാന്തരങ്ങളിൽ ആശ്രമവാസം ചെയ്തിട്ടുള്ള സന്യാസിമാരും, അങ്ങനെയുള്ള സന്യാസാശ്രമങ്ങളിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്ന. മേല്പട്ടക്കാതും ഏകദേശം ഈ വിധമുള്ള ജീവിതാദർശം സ്വീകരിച്ചുവരായിരുന്നവനുള്ള സത്യം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു് അനുയോജ്യമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.....

‘ബഥനിമെത്രാൻ സമുചിതമായ വാസസ്ഥലം ബഥനയാശ്രമത്തിലെ ‘കുടിൽ’ ആകുന്നു. കാരോലിക്കാ ബാവായുടെ അംശവടിയും സ്ത്രീബായും രത്നഖചിതങ്ങളായിരുന്നാൽ യാതൊരു ദോഷവുമില്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ചുവരായ മാനന്യാർ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം ബഥനിമെത്രാനു് മരംകൊണ്ടുള്ള അംശവടിയും മരക്കുരിശും സ്ത്രീബായും അനുയോജ്യമാണു്. ബഥനിആശ്രമത്തിൽ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞതിനു് ഞങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന മൺചട്ടി

മാറ്റേണ്ട ആവശ്യം ബഥനിമെത്രാനില്ല....., മേൽ പ്രസ്താവിച്ചവയിൽനിന്നും മാർ ഈവാനിയോസിനു സന്യാസജീവിതത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം വ്യക്തമാണ്. തന്റെ മെത്രാൻപദവിയും സന്യാസലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുള്ള ഉപാധിയും ഉത്തേജനവുമായി മാത്രമേ അദ്ദേഹം കരുതിയുള്ളൂ.

സന്യാസിനിസമൂഹം

എം. എ. അച്ചൻ സെറാസൂരിൽ പ്രഥമനായിരിക്കുമ്പോൾ ഓക്സ്ഫോർഡ് മിഷ്യൻ സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ സ്ഥാപകയായ മദർ ഈഡിത്തിനെ പരിചയപ്പെട്ടു. സമപ്പിണജീവിതം നയിക്കുവാനാഗ്രഹിച്ച ഏതാനും കേരളീയ വനിതകൾക്കു മദറിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ബാരിസോളിൽവച്ച് (കൽക്കട്ട) സന്യാസപരീശീലനം നൽകി. പ്രസ്തുത സഹോദരികൾ, മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്ന മദർ ഈഡിത്തു്, സിസ്റ്റർ ഹെലൻ എന്നിവരൊന്നിച്ചു്, തിരുമുലപ്പുരത്തു വന്നു് ബാലികാമഠം ഹൈസ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കു് ആവശ്യമായ ആഭയാത്മികസഹായം നൽകിവന്നു. ആബോ ഗീവറുഗീസു് ബഥനിയുടെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു് അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു് അതായതു് 1925 സെപ്റ്റംബർ 8-ാം തീയതി, മുകളിൽ പറഞ്ഞ സഹോദരികളിൽ മൂന്നുപേർ ശൈനൊ, ഹൂബാ, ദനഹാ എന്നീ സന്യാസനാമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു് അഭിവന്ദ്യമാർ ഈവാനിയോസു് തിരുമേനിയുടെ മുമ്പാകെ വ്രതത്രയങ്ങളിൽ തങ്ങളെതന്നെ സ്വയം ദൈവത്തിനായി സമർപ്പിച്ചു് സന്യാസം കൈവരിച്ചു. അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥനയുടേയും തപ

ശ്വര്യയുടേയും പരിണിതഫലമായി ക്രിസ്ത്യാനുഭവസന്യാസിനി' സമൂഹം ജനം എടുത്തു. ആതുരശുശ്രൂഷ, ഭവനസന്ദർശനം, ഭാരതജനതയ്ക്ക് അത്മീയ നേതൃത്വം നൽകുക, മലങ്കരസഭയുടെ നവോദ്ധാനം സാധിക്കുക, തുടങ്ങിയ ആശയങ്ങളായിരുന്നു സമൂഹസ്ഥാപനത്തിന് മാർ ഈവാനിയോസിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

തൃതീയാശ്രമം

മലങ്കരസഭയുടെ, വിശിഷ്ട വ്യക്തികളുടേയും കുടുംബങ്ങളുടേയും, അത്മീയപ്രബുദ്ധതയ്ക്കായി മാർ ഈവാനിയോസും ബഥനി സമൂഹാംഗങ്ങളും സദാ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗൃഹസ്ഥാശ്രമികൾക്കു ക്രിസ്തീയ ജീവിതം അനപത്ഥമായി നയിക്കുവാൻ സഹായകമായിരിക്കുക വണ്ണം ഒരു തൃതീയാശ്രമപദം മാർ ഈവാനിയോസു വിഭാവനം ചെയ്തിരുന്നു. അതിന്റെ ലക്ഷ്യം, സ്വഭാവം തുടങ്ങിയവയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറയുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

'യഥാർത്ഥമായ ദൈവഭക്തിയിൽ കുടുംബജീവിതം നയിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവർക്കും തൃതീയാശ്രമപദത്തിലെ അംഗങ്ങളായിത്തീരാവുന്നതാണ്. അവർ സന്യാസനിഷ്ഠകൾ പാലിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പരിശുദ്ധമായ കുടുംബജീവിതം നയിക്കണമെന്നുള്ളതു അവർ സ്വന്തദേശമോ വീട്ടുസ്വത്തുക്കളോ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല..... അവരവരുടെ സ്വന്തദേശത്തും കുടുംബത്തിലും ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ താമസിച്ചു യേശുക്രിസ്തുവിനോടു

കൂട്ട നിഷ്കളങ്ക സ്നേഹത്തെ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ പൂർണ്ണമാക്കി ചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം കാതോലിക സഭാതത്വങ്ങൾക്കനുസരണമായി പരിശുദ്ധമായ കടുംബജീവിതം നയിക്കണമെന്നുള്ള ചുമതലയാണ് തൃതിയാശ്രമപദാംഗങ്ങൾക്കുള്ളത്. ഗാർഹിക ജീവിതക്കാരുടെ ആദ്ധ്യാത്മീകോന്നമനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയും ശിഷ്യന്മാരും ഇടവകകൾതോറും സഞ്ചരിച്ചു ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ആരാധനാ ജീവിതം, കൂദാശ സ്വീകരണം തുടങ്ങിയവയിൽ അവരെ ഉദ്ബുദ്ധരാക്കുകയും, ഏതു സാഹചര്യത്തിലും യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയജീവിതം പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ അവരെ നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ളവരാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മെത്രാപ്പോലീത്ത

1929 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതി മാർ ഈവാനിയോസിനെ ബഥനിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഫാ. യാക്കോബ് ഒ. ഐ. സി.യെ ബഥനി മെത്രാനായും വാഴിച്ചു. തുടൻ്റെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ബഥനി പള്ളികൾ ആരംഭിക്കുകയും ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ ആത്മീയനവോദ്ധാനം ഒരു പരിധിവരെ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സ്വന്തം സഭയിൽ അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അന്തഃമുദ്രകളും അവകാശതർക്കങ്ങളും മാർ ഈവാനിയോസിനെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു. ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അതിനൊരു പരിഹാരം കണ്ടെത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ചു. സഭയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്ക

ന്നതിനു് മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുന്നതിനായി സഭാനേതൃത്വം അദ്ദേഹത്തെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ദീപ്തകാലത്തെ സഭാപഠനവും അനുഭവജ്ഞാനവും കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെടുന്നതിനു് മാർ ഈവാനിയോസിനു് പ്രേരകമായി ഭവിച്ചു.

പുനരൈക്യം

സന്യാസിയും സത്യാന്വേഷിയുമായ മാർ ഈവാനിയോസു് തിരുസിയോസനവുമായി ഏഴുത്തുകുത്തുകൾ ആരാഭിച്ചു. ശാശ്വതമായ സമാധാനം സഭയിൽ ഉളവാകുന്നതിനു് മാത്രസഭയുമായുള്ള ബന്ധം അനിർവാര്യമാണെന്നദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അങ്ങനെ 1930 സെപ്റ്റംബർ 20-ാം തീയതി മാർ ഈവാനിയോസും അനുയായികളും കൊല്ലം അരമനയിൽവെച്ചു് ഭാഗ്യസ്തരണാഹ്നമായ ബെൻസിൾ തിരുമേനിയുടെ മുമ്പാകെ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു് കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെട്ടു. തുടർന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സർവ്വോന്നമയമായ അഭിവൃദ്ധിയും വളർച്ചയും ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. മലങ്കര സഭയ്ക്കു് ശാശ്വത സമാധാനത്തിന്റെ പാത തുറന്നു കൊടുത്ത ആ കമ്മ്യൂണി 1932-ൽ പീയൂസു് പതിനൊന്നാമൻ മാപ്പാപ്പായെ സന്ദർശിച്ചു. അതേവർഷം തന്നെ ജൂൺ മാസം പതിനൊന്നാം തീയതി മലങ്കര ഹയരാക്കി സ്ഥാപിച്ചു. അതുമുതൽ 1953-വരെ മാർ ഈവാനിയോസു് തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ മെ

ത്രാപ്പോലീത്താ, മലങ്കര ഹയരാക്കിയുടെ നായകൻ, എന്നീ നിലകളിൽ സ്തുത്യർഹമായി സഭയെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 1947-ൽ കഥാപുരുഷൻ അമേരിക്കയും ആസ്ത്രേലിയായും സന്ദർശിച്ചു. 1953 ജനുവരി 29-ാം തീയതി തന്റെ പിൻഗാമിയായി അഭിവന്ദ്യ ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം, 1953 ജൂലൈ 15-ന് ആ മഹാത്മാവ് ഈ ലോകത്തോട് വിടപറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിടം ഒരു തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രമായി മാറിയിരിക്കുകയാണിന്ന്. അനേകായിരങ്ങൾ ആ പുണ്യചരിതന്റെ അന്തിമ വിശ്രമസ്ഥലം സന്ദർശിച്ചു അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ പ്രാപിച്ചു തൃപ്തിയടയുന്നു.

മാർ ഇശ്വാനിയോസിന്റെ
സന്യാസദർശനം

മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മീകത

മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ജീവിതനിയമം ക്രിസ്താനുഭവത്തിൽ കൂടി ദൈവകൃപയും നിത്യജീവനും പ്രാപിക്കുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു. 'തന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവർ സ്വയം പരിത്യജിച്ചു, അനുഭവിക്കുകയില്ലാത്ത തന്റെ പിന്നാലെ വരട്ടെ' എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം അദ്ദേഹത്തെ ഹഠാദാകഷിച്ചു. ആയതിലേക്കു സർവ്വസംഗപരിത്യാഗിയായി, ഈശ്വരപ്രാപ്തിമാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി കഥാപുരുഷൻ പെരുന്നാട് മുണ്ടൻമലയിൽ ദിനരാത്രങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി: സ്വാതന്ത്ര്യം വെടിഞ്ഞു, ലോകായതികരപത്തിൽ നിന്നും ഓടിമാറി സമർപ്പണജീവിതത്തിന്റെ മുറകളുമായി മുന്നേറി, ക്രിസ്തുവിനെ അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനാപരവും കർമ്മപരവുമായ ജീവിതത്തിൽ, കഴിയുന്നത്ര ദേശീയമായ രീതിയിൽ, അനുഭവിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ പ്രത്യേക ഉദ്ദേശം.

'ക്രിസ്താനുഭവം'കൊണ്ടു മാർ ഈവാനിയോസ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് വെറും ബാഹ്യമായ അനുഭവമല്ല; പ്രത്യേക പുതിയ നിയമത്തിലെ പഠനങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ചൈതന്യവും ജീവിതവീക്ഷണവും

ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുള്ള അനുഭവമാണ്. 'ഈശോദീശി ഹായുടെ മനോഭാവംതന്നെ നിങ്ങളുടെ ഉണ്ടായിരിക്കണം' എന്ന പൗലോസപ്പോസ്തോലന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെ (ഫിലി. 2:5) അന്തരാരം മാർ ഈവാനിയോസ് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാന സംഭവങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തി. മനുഷ്യാവതാരം മുതൽ തുടങ്ങുന്ന യേശുവിന്റെ സ്വയം ശുന്യാകാക്കൽ (Kenosis) ദൈവസ്നേഹവും മനുഷ്യപരിത്രാണവും ഒരുപോലെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതായിരുന്നു. 'ബഥനി സന്യാസികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ എളിമ, പരിത്യാഗം, പീഡ, കുരിശ് ഇവകളെ പിൻപെല്ലണം' എന്നു പിതാവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ സൂചിതമായിരിക്കുന്നതു താൻ വിവക്ഷിച്ച ക്രിസ്താനുഭവത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ്.

ക്രിസ്താനുഭവമെന്ന ആശയം കഥാപുരുഷനിൽ ഉരുത്തിരിയുന്നതു് മനുഷ്യൻ ദൈവമായയിലാണ് എന്നതിൽനിന്നത്രേ. ഈ മായയ്ക്കും അതിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും പ്രധാന നിദാനം ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിതന്നെയാണ്. പക്ഷേ അതിനു മനുഷ്യസഹകരണപുമാവശ്യമാണെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ക്രിസ്താനുഭവത്തിലുടേയുള്ള പുണ്യാഭ്യസനം മുലമാണല്ലോ അതു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്താനുഭവം ദൈവപ്രസാദത്തിനു വിധേയമാകുന്നു. എന്നാൽ സ്വതന്ത്രരായ നമ്മെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു പ്രസാദം അത്യന്താപേക്ഷിതമായതുപോലെ ദൈവക്രൂപയോടുള്ള നമ്മുടെ സഹവർത്തിത്വവും വിധേയപൂർവ്വകമെങ്കിലും സുപ്രധാനമാണെന്നു അദ്ദേഹം കരുതി.

പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യൻ

പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുവിനെ അനുസ്മരിച്ചുവാൻ മാർ ഈവാന്റിയോസ് വ്യക്തമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ പിന്തുടന്നിരുന്നു. വിശുദ്ധകർബാന, പ്രാർത്ഥന, ആദ്ധ്യാത്മിക പാരായണം, ധ്യാനം, ആത്മശോധന, വിശുദ്ധകമ്പസാരം, മൗനം, തുടങ്ങിയവ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിന്റെ മാറ്റങ്ങളായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം പിതാവായ ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണമായിരുന്നതുപോലെ, തന്റെ സന്യാസജീവിതവും പ്രാർത്ഥനയുംവഴി പിതാവുമായി താഴ്മയും പ്രാപിക്കണമെന്നതായിരുന്നു മാർ ഈവാന്റിയോസിന്റെ ഉദ്ദേശം.

മനുഷ്യവതാരം മൂലം കാർവരിയാഗംവരെ പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യനായിരുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ സ്വജീവിതത്തിലേക്കു പകർത്താനുള്ള പരിശ്രമമായിരുന്നു മാർ ഈവാന്റിയോസിന്റെ വനാന്തരത്തിലെ ജീവിതമെന്നു കാണുവാൻ സാധിക്കും. വനത്തിന്റെ ഏകാന്തതയിൽ പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു പ്രധാന പരിപാടി. അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അനുയായികളുടേയും ലളിതവും കർശലുമായ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം അനേകായിരങ്ങളെ പെരുനാട് വനത്തിലേക്ക് ആകർഷിച്ചതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. താപസന്മാരിൽനിന്നും ആത്മീകചൈതന്യം പ്രാപിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു തീർത്ഥാടകരുടെ ലക്ഷ്യം. നോസുകാലത്തു് ഈ പ്രവാഹം ക്രമാതീതമാകുകതന്നെയുണ്ടായി.

മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ കത്തോലിക്കാ സഭയുമായുള്ള പുനരൈക്യം പ്രാർത്ഥനയുടെയും പരിത്യാഗത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിനൊരു ഉത്തേജനമായിരുന്നു. തന്റെ ആത്മീകമക്കളിൽ ഒരാൾക്ക് അദ്ദേഹമെഴുതിയ ഒരു കത്തിൽനിന്നും തന്റെ പ്രാർത്ഥന, പരിത്യാഗത്തിന്റെ ആഴവും വ്യക്തിയും ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും: 'പുണ്യപുണ്യത പ്രാപിക്കുവാൻ നിരവധിയായ വിശുദ്ധാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കണം. ദുരഭിമാനം, സ്വാർത്ഥത, അനാരോഗ്യം, എളുപ്പം, തന്നിഷ്ടം, ക്രമരഹിതത്വം, അശ്രദ്ധ ഇവയൊക്കെയും ജയിക്കുന്നില്ലകിൽ പുണ്യപരിശ്രമം വിഫലമാവുകയെയുള്ളൂ. ഇവയെല്ലാം ഒരു പേരിൽ ഒതുക്കാം-മനസ്സിന്റെ ദുഃഖരൂപം അല്ലകിൽ അഹങ്കാരം. ഇവയെ ജയിക്കുന്നതിന് അന്തരീക ആത്മസംയമനം ബാഹ്യേന്ദ്രങ്ങളുടെ സംയമനത്തോടൊപ്പം ആവശ്യമാണ്'.

മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതവും പരിത്യാഗജീവിതവും അദ്ദേഹം ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. 'പ്രാർത്ഥനയും പരിത്യാഗവും കൈകൾക്കൊരേ ഈ വസ്ത്രത്തെ പുറത്താക്കാൻ സാധ്യമല്ല'(മക്കോ. 9:29) എന്ന വേദവാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തനിക്കും, തന്റെ അനുയായികൾക്കും ഒരു ജീവിതക്രമം അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കി. പൈശാചികശക്തികളോടുള്ള പോരാട്ടത്തിനും പുണ്യാഭ്യസനത്തിനും പരിത്യാഗരൂപി ആവശ്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ കഥാപുരുഷൻ മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചത് തന്റെ പരസ്യ ജീവിതാരംഭത്തിനുമുമ്പ് 40 പകലും രാവ്യം ഉപവസിച്ച ക്രിസ്തുവിനെയാണ്. പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ പരിപോഷി

പിന്നെ ഉപവാസത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരുന്നു; ഉപവാസം ആത്മാവിന്റെ ശക്തികേന്ദ്രമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കരുതിയത്. അതിനാൽ ആരാധനാക്രമജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി ഉപവാസത്തെ കാണുകയും കർശനമായി അതനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ഉപവാസഭക്തിയെ എടുത്തു കാട്ടുന്ന ഒരു സംഭവം മാർഗരറ്റ് ഗിബൺസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്: 'കഥാപുരുഷൻ നഗരപ്രാന്തത്തിൽ മിഷൻ ജോലിയിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നു. ഉച്ചഭക്ഷണസമയത്ത് ചില ഹൈന്ദവകുടുംബങ്ങൾ ഭക്ഷണവുമായി അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. അതൊരു ഉപവാസദിവസമായിരുന്നു. അവരെ പുഞ്ചിരിയോടെ സ്വാഗതം ചെയ്തശേഷം അദ്ദേഹം സംഗതി അവരെ പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്തി. തുടന്ന് തന്റെ സ്ഥാനത്തിന് തനിക്കുവേണ്ടി ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ അയൽ വാസികളായ പാവപ്പെട്ടവരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു'.

നോമ്പുകാലവും വിശുദ്ധവാരവും അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകമായ പ്രാർത്ഥനാദിനങ്ങളായിരുന്നു. പെരുന്നാളിലെ ബഥനിയിൽ ധാരാളം ആളുകൾ പ്രസ്തുത കാലഘട്ടത്തിൽ തടിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു. അവിടെ അവർ പ്രാർത്ഥനയിലും ഉപവാസത്തിലും ധ്യാനത്തിലും പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. വിശുദ്ധവാരത്തിലെ എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും മാർ ഈവാനിയോസ്, എല്ലാവർക്കും ധ്യാനവും ഉപദേശവും നടത്തിയിരുന്നു. നോമ്പുകാലം മുഴുവനും വിശുദ്ധവാരത്തിലും ഉപവാ

സം നിഷ്ഠയായി പാലിച്ചിരുന്നു. നോമ്പുകാലങ്ങളിൽ മത്സ്യം, മാംസം, മുട്ട, പാൽ, പാലിൽനിന്നുള്ള മറ്റു സാധനങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം വർജ്ജിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ ബുധൻ വെള്ളിദിവസങ്ങളിലും ഇവയൊക്കെ വർജ്ജിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ മാർ ഈവാനിയോസും, അനയായികളും സന്യാസശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുവാദത്തോടെ സ്വന്തതീരമാനത്തിൽ ഉപവാസമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും ഉപവാസത്തിലൂടെയും ക്രിസ്തുവിനെ അനുസ്മരിച്ചിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസിലെ ആന്തരികമനുഷ്യൻ സദാ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും പീഡാസഹനങ്ങളേയുംപറ്റി ധ്യാനിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ഇതിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണമായിരുന്നു. ഒരുപദേശത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തെ നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ ഔഷധമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. 'ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുള്ള ഔഷധനിർമ്മാണമായിരുന്നു; നമ്മുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും പ്രലോഭനങ്ങളിലും ഈ മരുന്നാണ് നമുക്ക് രക്ഷനല്പം; ഈ ഔഷധകുടുംഭത്തിൽ ഓരോരുത്തരുടേയും അസുഖത്തിനുള്ള മരുന്നുകിട്ടും. ഈ ഔഷധകുടുംകന്താവിന്റെ ശരീരം തന്നെയാണ്. ഇതിന് പല ഓവുകളുണ്ട്—തിരുഹൃദയത്തിൽ, തിരുക്കാല്പാദങ്ങളിൽ, തിരുക്കൈകളിൽ ഏതു വഴിയും ആർക്കും സൗഖ്യം നല്കുന്ന മരുന്നാണ് സപീകരിക്കാം. ഒരുകാര്യം ഓർമ്മിക്കുക: ഇതു നെല്ലിന്റേതല്ലെന്നതുപോലെയാണ്—ആദ്യം കയ്ക്കും, പിന്നെ മധുരിക്കും.

പെരുന്മാടൻ വനത്തിലെ ഏകാന്തതയിൽ പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും വഴി ദൈവവുമായി ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോഴും ആ താപസവര്യൻ ഒരു കാര്യം ഓർത്തിരുന്നു: ബാഹ്യാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതമായിരിക്കുമ്പോഴും സുകൃത ജപങ്ങൾ വഴിയും ദൈവസാന്നിദ്ധ്യസ്തുരണകൾ വഴിയും ഏദയത്തെ സദാ ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്കുയർത്തുന്നതിന്. ഉപവിയിലധിഷ്ഠിതമായ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് ധാരാളം തീക്ഷ്ണമതികളായ ആത്മാക്കളെ വിളിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം സദാ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു.

പ്രവർത്തനപാതയിൽ

കർമ്മനിരതനായ യേശുവിനെ പിന്തുടർന്ന് പെരുന്മാടുവനത്തിലെ സന്യാസജീവിതകാലത്തു മാർ ഈവാനിയോസ് ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഗ്രാമങ്ങൾതോറും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു ദൈവവചനം പ്രഘോഷിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അസ്സീസ്സീയിലെ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസിനെപ്പോലെ ദാരിദ്രത്തിന്റേയും അനുസരണത്തിന്റേയും പാതയിലൂടെ അദ്ദേഹം ദൈവഹിതം നിറവേറ്റി. തന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായി അനേകകുടുംബങ്ങളിൽ ശാന്തിയും സന്തോഷവും ഉളവായി; ചൈതന്യരഹിതമായിരുന്ന അവരുടെ ആരാധനക്രമത്തെ അദ്ദേഹം പുനരുദ്ധരിച്ചു; സഭയോടൊത്തു ചിന്തിക്കുവാനും സഭാഭരണയരായി ജീവിക്കുവാനും അദ്ദേഹം അവരെ ഉത്സുകരാക്കി.

മാർ ഇസ്രവാനിയോസിന്റെ സുവിശേഷ തീ
 ഷ്ണത വളരെ അഗാധമായിരുന്നു. യാതൊരു വിപേചനവും
 കൂടാതെ സകലരോടും അദ്ദേഹം സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചി
 രുന്നു. അധഃകൃതസമൂഹങ്ങളെ സാമൂഹികമായും മതപരമാ
 യും ഉയർത്തുവാനും അദ്ദേഹം യത്നിച്ചിരുന്നു. ഈ ലക്ഷ്യ
 സാധ്യത്തിനായി പല സ്ഥലങ്ങളിലും സുവിശേഷ കേന്ദ്ര
 ങ്ങൾ അദ്ദേഹം തുറന്നു. ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ ദൃഷ്ടാന്ത
 ങ്ങൾ അനുഭവിച്ചവരായിരുന്നു ഈ അധഃകൃതസമൂഹങ്ങൾ.
 ദാരിദ്ര്യത്തിലും, ശുചിത്വചരില്ലാത്ത അന്തരീക്ഷത്തിലുമായി
 രുന്നു ഇവരുടെ ജീവിതം. യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാസവും ഇവ
 ക്കു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ സ്ഥിതി പരിഹരിക്കുന്നതിന്
 മാർ ഇസ്രവാനിയോസ് ആത്മാർത്ഥമായും പരിശ്രമിച്ചു. പാ
 വപ്പെട്ടവരുടെ കുടിലുകൾ സന്ദർശിക്കുക, അവർക്കുവേണ്ടി
 യോഗങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുക, രോഗബാധിതർക്കു ആവശ്യ
 മായ ഔഷധങ്ങൾ നല്ലക തുടങ്ങിയവയെല്ലാം അദ്ദേഹം
 നിറവേറ്റി. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി പുലയരും, പ
 റയരും കുറവരുമായ ധാരാളം പേർ സത്യവെളിച്ചം സ്വീക
 രിക്കുകയുണ്ടായി. കഥാപുരുഷന്റെ പ്രേഷിതതീഷ്ണതയാണു
 അദ്ദേഹത്തെ കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്കാനയിച്ചതു് എന്നു
 പറയുന്നതിൽ യാതൊരു തെറ്റുമില്ല.

1930-ൽ കത്തോലിക്കാ സഭയോടു് പുന
 റെകൂട്ടപ്പെട്ടതോടുകൂടി മാർ ഇസ്രവാനിയോസിന്റെ കർമ്മനി
 രത ജീവിതം മാറ്റൊരു ഘട്ടത്തിലേക്കു കടക്കുകയായിരുന്നു;
 വിഭിന്നങ്ങളായ മിഷ്യൻപരിപാടികളിലൂടെ അകത്തോലി
 ക്കരും അക്രൈസ്തവരുമായ അനവധിപേരോ സത്യസ്വീകാ

സത്തിലേക്കാനയിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. ഇരുപത്തിമൂന്നുകൊല്ലത്തെ കമ്മന്ദിരതമായ സഭാജീവിതത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ സമൂഹത്തിലെ വിവിധ മണ്ഡലങ്ങളിൽപ്പെട്ട നിരവധിയാളുകളെ സ്വസ്ഥീയപാതയിലേക്കുദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചു. ഇവരിൽ പാവപ്പെട്ടവരും രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളും ഉൾപ്പെടുന്നു; മെത്രാന്മാരും, വൈദികരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്യാഗാനുഭവമായ ജീവിതപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടരായി അദ്ദേഹത്തെ പിൻതുടർന്നു. 1953-ൽ മരിക്കുമ്പോൾ മാർ ഈവാനിയോസ് അറുപത്തയ്യായിരത്തോളം വിശ്വാസികളുടെ ഇടയ്ക്കായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ഉപകരണമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം തന്നെതന്നെ എല്ലാക്കാര്യത്തിലും പരിഗണിച്ചിരുന്നത്.

പ്രാർത്ഥനയും പ്രവർത്തനവും

സഭാ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും നിരന്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കുപുറപ്പെടുകയും ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിനെയാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് ആദർശപുരുഷനായി സ്വീകരിച്ചത് എന്ന് മുകളിൽ നാം കണ്ടുവല്ലോ. എന്നാൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ രണ്ടു വിഭിന്നയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിരുന്നില്ല പ്രാർത്ഥനയും പ്രവർത്തനവും. പിന്നെയും അവിടുത്തെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ രണ്ടു ഭാവങ്ങളായിരുന്നു. അതുപോലെ മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും പ്രവർത്തനവും രണ്ടു വ്യത്യസ്തഘടകങ്ങളല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം പ്രവർത്തനത്തിലേക്കും, പ്രവർത്തനം പ്രാർത്ഥനയിലേക്കും നയിക്കുന്നതായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നത്. പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിന്റെ ബഹിർസ്തരണമായിരുന്നു ബാഹ്യ

ജീവിതം. പകൽ സമയം ഉപവിപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ചിലവിടുമ്പോൾ രാത്രിയുടെ നീണ്ടയാമങ്ങൾ സനാതന സത്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അദ്ദേഹം ചിലവഴിച്ചിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഭവിച്ച് പ്രാർത്ഥനയും പ്രവർത്തനവും സമന്വയിപ്പിച്ച ഒരു താപസജീവിതമാണ് മാർ ഈ വാനിയോസിന്റെ സന്യാസദർശനം.

ഭാരതീയാഭിമുഖ്യം

മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ പ്രത്യേകത അതിന്റെ ഭാരതീയാഭിമുഖ്യമാണ്. തന്റെ ജീവിതനിയമമായ ക്രിസ്താനുരൂപണം, ഭാരത സംസ്കാരമൂല്യങ്ങൾക്കും സന്യാസമുറകൾക്കും എല്ലാം അനുസൃതമായിരുന്നു. ഭാരതസഭയിൽ പാശ്ചാത്യചാരങ്ങൾക്കോ സംസ്കാരത്തിനോ നീണ്ട നില്പുവാൻ സാധിക്കയില്ല, ഭാരതീയ ജനത അതിനെ സ്വീകരിക്കുകയില്ല, എന്ന് അദ്ദേഹം ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. തൻനിമിത്തം ഇൻഡ്യൻ സംസ്കാരത്തിനനുയോജ്യമായ ഒരു ക്രിസ്തീയ സന്യാസജീവിതമായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസിന്റെത്: 'ക്രിസ്തുവിനെ അവിടുത്തെ പ്രാർത്ഥനാപരവും കർമ്മോദ്യേകവുമായ ജീവിതത്തിൽ ദേശീയമായ രീതിയിൽ അനുഭവിക്കുക. അതായത് ദേശീയമായ സംസ്കാരത്തിനനുസൃതമായ സന്യാസജീവിതം, ഭാരതീയ സന്യാസത്തിന്റെ അന്തരാത്മാവിനേയും ജീവിതമുറകളേയും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സമർപ്പണജീവിതം. ആയതിലേക്ക് സർവസംഗ പരിത്യാഗികളായ ഭാരതീയ സന്യാസികളെപ്പോലെ, ഈശ്വരപ്രാപ്തി മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി ജീവിതം നയിക്കുന്ന മുനിമാരെപ്പോലെ, മാർ ഈവാനിയോ

സ്യം പെരുനാട് മുണ്ടൻമലയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യ വെടിത്തൂപ്പ് ലോകായതികരപത്തിൽനിന്നു വിട്ടുമാറി സന്യാസജീവിത മുറകളുമായി ജീവിതം ആരംഭിച്ചു.

ഹൈന്ദവസന്യാസികളെപ്പോലെ ലളിതവും എളിയതുമായ ഒരു ജീവിതമാണ് മുണ്ടൻമലയിൽ മാർ ഈവാന്റിയോസ് നയിച്ചത്. വനാന്തരത്തിൽ ചെറുകുടിയിൽ സന്യാസികളെ ക്ഷിച്ച് കാവിവസ്ത്രധാരിയായി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. പ്രാർത്ഥനാരീതി, ദൈവാരാധന തുടങ്ങിയവയിലെല്ലാം ഭാരതീയ ഗുണങ്ങളെ കഴിയുന്നത്ര മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചു. ഹൈന്ദവശാസ്ത്രപഠനം തന്റെ ദിനചര്യയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. പ്രതീക്ഷയുടെ അടയാളമായ തടിക്കുരിശു ചരടിൽ ബന്ധിച്ച് കഴുത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്നു. ഹിന്ദു സന്യാസികളെപ്പോലെ കാവിപ്പാദം പുതച്ച് ദീക്ഷയും വളർത്തി നിഷ്പാതുകനായി നടന്നിരുന്ന മാർ ഈവാന്റിയോസിൽ, ലോകായതികരപത്തിന്റെ യാതൊരു ലാഞ്ചനയ്ക്കു പോലും സ്ഥാനമില്ലായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, തികച്ചും ഭാരതീയമായ രീതിയിലാണ് മാർ ഈവാന്റിയോസ് ക്രിസ്തുവിനെ അനുഭവിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃക വിൻകാലങ്ങളിൽ പലരും സ്വീകരിച്ചതായി ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു.

മാർ ഈവാന്റിയോസിന്റെ ജന്മശതാബ്ദി കൊണ്ടാടുന്ന ഈ നാളുകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവും ആദ്ധ്യാത്മികതയും ബഥനി സന്യാസിനി സന്യാസികൾക്കും മലങ്കരമക്കൾക്കു പൊതുവിലും പ്രാചോതനവും ഉണർവും പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ.

മാർ ഇസവാനിയോസിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സ്മരണീയ ദിനങ്ങൾ

ജനനം	1882 സെപ്റ്റംബർ 21
മാത്തോദീസാ, മുറോനഭിഷേകം	1882 ഒക്ടോബർ 4
ശമാശുപത്നം	1900 ജനുവരി 9
വൈദികപട്ടം	1908 സെപ്റ്റംബർ 15
എം. ഡി. ഫൈസ്കൾ } പ്രിൻസിപ്പൽ }	1908-1913
സെറാംപൂർ പ്രഫസർ	1913-1919
ബഥനി ആശ്രമസ്ഥാപനം	1919 ആഗസ്റ്റ് 23
വൃതവാശാനം	1920 പെന്തിക്കണ്ണിദിനം
റംബാൻ സ്ഥാനം	1925 ജനുവരി 28
മെത്രാഭിഷേകം	1925 മേയ് 1
ബഥനി സന്യാസിനി } സമൂഹ സ്ഥാപനം }	1925 സെപ്റ്റംബർ 8
ബഥനി മെത്രാപ്പോലീത്താ	1929 ഫെബ്രുവരി 15
പുനരെക്യം	1930 സെപ്റ്റംബർ 20
റോമിൽ മാപ്പാപ്പയെ } സന്ദർശിച്ചത് }	1932 മേയ് 2
അമേരിക്കൻ ആന്ത്യേലിയൻ } പരിയടനം }	1947-48
കന്റിലശുശ്രൂഷ	1952 സെപ്റ്റംബർ 14
മരണം	1953 ജൂലൈ 15

MALANKARA
LIBRARY

ബഥനി പബ്“ളിക്ക്കേഷൻസ്

- 1 ഗിരിദീപം
- 2 സന്യാസജീവിതസഹായം
- 3 സഭാവത്സരം
- 4 ധ്യാനകന്യാമണി
- 5 വിശുദ്ധ കുബ്ബാന
- 6 വിശുദ്ധ കന്യാസാരം
- 7 സാമീപ്യം
- 8 കൂദാശകൾ മലങ്കരസഭയിൽ
- 9 ദിവ്യാതിഥി
- 10 സീറോ മലങ്കരസഭ
- 11 ഗാനാലയം
- 12 വിജയ വീഡിയോ
- 13 The Spiritual Heritage of the Malankara Church.
- 14 മാർ ഇഴവാനിയോസ് സൂക്തങ്ങൾ
- 15 ബഥനിയുടെ മാർ ഇഴവാനിയോസ്
- 16 ബഥനി